

Geheugen

‘Een goed geweten is vaak een kwestie van een slecht geheugen’; dit is een van de vele briljante uitspraken en gedachten van de in 1971 overleden Godfried Bomans. Veel te vroeg en zeker niet legendarisch genoeg. Lees dhr. Bomans zijn sportverhalen. Bijvoorbeeld tijdens zijn deelname aan de Tour de France was hij het peloton zó ver vooruit dat er nog geen toeschouwers aan de finish waren en hij om de sleutel van de wielersbaan moest vragen. Maar terug naar het beginpunt. Dit citaat als leidraad nemende voor mijn maandelijks bijdrage aan de Kiek op de Mo(a)nd kan ik niet tot een andere conclusie komen dan dat ik een heel erg goed geheugen heb. Uitgaande van de dagelijkse realiteit moet ik echter tot een geheel andere conclusie komen. Dan is het behelpen. De belangrijkste dingen worden niet vergeten. Ik weet dat ik moet eten, ik weet dat ik moet drinken, tandenpoetsen, naar de wc, ik weet dat ik moet werken (of in het postbodegeval, nog mag werken). In dat soort dingen zit het probleem niet, het zijn meer de dingen waardoor ik wel eens wat chaotisch overkom. Dingen die er gewoon doorheen schieten. Kaarten kopen voor iets en dan vergeten te gaan, betalen, onderhoud van dit en dat. En meer van die soort dingen.

Maar goed, er zijn al genoeg mensen die alleen maar over zichzelf praten, laat ik proberen dat niet altijd te doen en terug te keren naar het begin van dit stukje, met als uitgangspunt het geheugen. Als ik bovengenoemd citaat in het achterhoofd houd en dan ga nadenken, moet ik toegeven dat er veel waarheid in zit. In gedachten dwaal ik dan even af naar bijvoorbeeld het voetbalveld. Je hoorde en hoort de meest fantastische verhalen op het voetbalveld over voetbalverledens. Dat gevoel heb ik niet vaak als ik terugkijk op mijn voetbalverleden. Terugkijkend kan ik de trainers wel begrijpen dat ik wel eens aan de kant stond, toen niet. Als ik alle verhalen beluister, beluisterde en ging plaatsen, kwam bij mij wel eens een gedachte op. Dat het toch zonde van de tijd is die al die scouts verdoen in de Euroborg. De echte talenten lopen rond op de zaterdagmiddag en de zondagochtend. Dat je een verhaal in de loop der jaren een beetje kleurt, is menselijk. De overtreffende trap is wel dat je de medespelers al onder de douche een twijfelgevoel kunt aanpraten. Een gevoel van ‘hebben we wel dezelfde wedstrijd gespeeld?’ Wedstrijdfragmenten die je heel onwerkelijk voorkwamen. Maar ja, je kunt verschillend tegen de dingen aankijken.

Dit soort van geheugenverlies is wel iets wat zich leent voor de sportieve wereld. Op de verjaardagen bij Hansie Kes worden de verhalen elk jaar weer iets sterker. Maar er is altijd baas boven baas en in dit geval de schaatsverhalen. Denken we even terug aan die verschrikkelijke Elfstedentocht van 1963. Door niemand bijna uitgereden. In Valthermond alleen al kwam ik zes mensen tegen die de tocht hadden uitgereden!